चित सनः किले छजिङ्गारित्यम् न भवति नैचत न इष्टवान्
तदा रोह्यमानः श्रत्यर्थं हदन् यक्ति ह्रपम् श्रम्पृकत् पृष्ट
वान् ऐचताभ्यपृक्रदिति भूतमामान्यिवचया खङ् श्रन्यया कवेः
परीचलात् लिट् छात् श्रयेतिस्नन् प्रसावेययावत् याद्यं वृत्त
भूतन्तयावत् श्राख्यन् कथितवन्तः पुरीहितामात्यमुखा श्रसे
भरताय। खातेरस्वतीत्यादिना खेरङ् श्रातेखोपः॥ २८॥
भ॰ दिइचमाण दत्यादि। स भरतः ससीतं रामं खच्चणञ्च परितः
सर्वतः दिइचमाणः द्रष्टुमिच्कन् यदा न ऐचत तदा रोह्यमा
नी भृगं हदन् श्रभ्यपृच्कत्पृष्टवान् श्रयानन्तरं याद्यं दत्तं ता
द्रगं तसी भरताय श्राख्यन् कथितवन्तः श्रयात् पुरीहितामात्य
मुखायोधाञ्च दिइचमाण दति द्रगः सन् णुनीनिमीति गुणनि
षेधः स्मृद्रशननुचा दति मं ईचङ्दर्शने घी हदेर्मृचस्रचेत्यादि
ना यङ् प्रच्हीश्ची यदिभिष्रत्य धालर्थं दति चतुर्यीति परः॥ २८॥

त्रावद्वभीमभुक्टीविभङ्गः ग्रेश्वीयमानारूणरौद्र नेत्रः। उच्चेरूपालच्य स केकयीच्च ग्रोके मज्ज्यावि रतं न्यमाङ्कीत्॥३०॥

जि॰म॰ श्राबद्ध। स भरत उचैर्महता ध्वनिना केकयी श्र मुद्धमुद्ध भूयो भूय उपालक्ष उपालक्षवान् उपाङ्पूर्व्वालिभिह्मालको वर्त्तते तस्मादात्मनेपदिनी झलोझजीति सिज्लोपे धलजश्